

PB 2013, afl. 3 - Sign. - Goede procesorde

PB 2013, afl. 3

Gegevens

Publicatie

PB 2013, afl. 3

Jaargang

2013

Trefwoorden

bezwaar, beroep, beroepstermijn, termijn, procesorde

Appellant heeft een zienswijze ingediend tegen de vaststelling van een (ontwerp)bestemmingsplan. In de zienswijzen heeft appellant een groot aantal bezwaren aangevoerd tegen het toegekende bouwvlak op perceel locatie 3. Op deze bezwaren is de raad uitgebreid ingegaan in de Nota van beantwoording. In het beroepsschrift heeft appellant geen redenen aangevoerd waarom die beantwoording van zijn zienswijzen onjuist zou zijn en volstaan met de stellingen dat de raad ten onrechte de procedure voor het ontwerpbestemmingsplan 'Molenweg e.o. versie 2 februari 2006' heeft beëindigd en dat het onderhavige plan voorziet in een planologisch slechtere situatie dan het ontwerpbestemmingsplan 2006. Tot het moment van de zitting was niet duidelijk welke bezwaren naar de mening van appellant door de raad onvoldoende waren beantwoord in de Nota zienswijzen en waarom dat volgens hem het geval was. Eerst ter zitting heeft appellant een en ander toegelicht door een uiteenzetting te geven over onder meer de omvang van het bouwvlak op zijn perceel in het ontwerpbestemmingsplan 2006 in vergelijking tot het onderhavige plan. Appellant heeft geen feiten of omstandigheden gesteld op grond waarvan moet worden geoordeeld dat het voor hem redelijkerwijs niet mogelijk was het ter zitting betoogde eerder aan te voeren. Onder deze omstandigheden en gelet op de omvang en gedetailleerdheid van de door appellant ingediende zienswijzen waarop de raad in de Nota zienswijzen heeft gereageerd, heeft de raad – en ook de Afdeling – er geen rekening mee hoeven te houden dat door appellant eerst ter zitting zou worden geconcretiseerd waarom de weerlegging van de zienswijzen onjuist zou zijn. De Afdeling ziet hierin aanleiding die toelichting van appellant ter zitting wegens strijd met de goede procesorde buiten beschouwing te laten.

Noot van de redacteur (RB)

In het bestuurs(proces)recht is er veel mogelijk, maar de goede procesorde is niet onbegrensd, zo blijkt maar weer eens uit deze uitspraak van de Afdeling. Na afloop van de beroepstermijn en indien die termijn is gegeven, na afloop van de termijn als bedoeld in artikel 6:6 Awb, kunnen, gelet op artikel 8:58 Awb, nadere argumenten, nadere gegevens of nadere stukken, ter onderbouwing van een eerdere beroepsgrond worden ingediend. Met dien verstande dat er geen strijdigheid ontstaat met een goede procesorde. Dat is het geval, indien de nadere argumenten, nadere gegevens of nadere stukken verwijtbaar zodanig laat worden ingediend, dat de andere partijen worden belemmerd om daarop adequaat te reageren of de goede voortgang van de procedure daardoor anderszins wordt belemmerd. Dat is het geval geweest in deze uitspraak. De raad heeft de bezwaren tegen het plan gemotiveerd weerlegd in de Nota van beantwoording. Vervolgens bleef het tot de zitting bij de Raad

van State onduidelijk waarom deze weerlegging volgens appellant onjuist of onvoldoende zou zijn. Dit terwijl appellant al ruimschoots in de gelegenheid was gesteld om de bezwaren gemotiveerd kenbaar te maken. Als van deze mogelijkheden geen gebruik wordt gemaakt en pas ter zitting een uitvoerig inhoudelijk betoog wordt gevoerd, loopt appellant het reële risico dat de grens van de goede procesorde is overschreden. Gelet op het betoog van appellant was het voor verweerder kennelijk niet mogelijk om adequaat op de gedetailleerde toelichting te reageren. Uit de rechtspraak volgt dat ook in het geval een appellant eerder in de gelegenheid is gesteld zijn betoog aannemelijk te maken en hij dat zowel in bezwaar als in beroep heeft nagelaten, een door appellant gedaan bewijsaanbod wegens strijd met de goede procesorde kan worden afgewezen. Zie in dat kader bijvoorbeeld ABRvS 1 februari 2012 (AB 2012, 221) en de overzichtelijke noot van Y.E. Schuurmans.

(ABRvS 13 februari 2013, [zaaknummer 201205425/1/R4](#))